

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 39914

гр. София, 07.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 49 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА ИВ. ЦВЕТКОВА

като разглежда докладваното от ДЕНИЦА ИВ. ЦВЕТКОВА Гражданско дело № 20221110166515 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с искова молба от ЗК „.....“ АД срещу „.....“, иск с правно чл.410 от КЗ вр. чл. 45 вр. чл. 49 от ЗЗД за сумата от 174.80 лева, от която 164.80 лева-главница, представляваща изплатено застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди и 10.00 лева-ликвидационни разходи по щета №0000-1261-17-272347, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане и сумата от 50.22 лева-лихва за забава за периода от 18.08.2018 до 18.08.2021.

Твърди, че на 23.06.2017, около 19.30 часа по време на движени по третокласен път 801 в отсечката между село „.....“, л.а. марка „БМВ“, модел 330Д, с рег. №С„.....“ навлязъл в необозначена, небезопасна и несигнализирана неравност /дупка/ на пътното платно, като реализирал ПТП с материални щети по предна лява гума и щети по джанта предна лява. Твърди, че във връзка със застрахователното събитие е образувана застрахователна щета №0000-1261-17-272347, по която е определено застрахователно обезщетение в размер от 164.80 лева. Твърди, че сумата от 164.80 лева е изплатена на собственика на увредения автомобил „.....“, с платежно нареждане от 19.03.2018. Твърди, че ответникът е поканен с писмо от 10.05.2018 да възстанови заплатеното застрахователно обезщетение. Претендира и лихва за забава в размер от 50.22 лева за периода от 18.08.2018 до 18.08.2021.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът „.....“ е депозирал отговор на исковата молба, с който прави възражение за местна неподсъдност на спора на основание чл. 108, ал.2. Счита, че делото е подсъдно на РС - Ихтиман.

Разпоредбата на чл. 108, ал.2, изр.1 от ГПК предвижда специална местна подсъдност за искове, насочени срещу държавата и държавни учреждения, включително поделения и клонове. Същите следва да се предявяват пред съда, в чийто район е възникнало правоотношението, от което произтича спорът, освен в случаите по чл. 109 и 110 от ГПК. Доколкото нормата на чл. 108, ал. 2 ГПК е специална и императивна, същата дерогира

изборната подсъдност за деликтни искове, установена в чл. 115 и чл. 105 ГПК.

В случая ответник по предявените в настоящото производство искове е „„„ (АПИ). Съгласно чл. 21, ал. 2 от Закона за пътищата, АПИ е юридическо лице на бюджетна издръжка към министъра на регионалното развитие и благоустройството, със седалище София и със специализирани звена: областни пътни управления, Национално тол управление и Институт по пътища и мостове. Съобразно чл. 47, ал. 1 Закона за администрацията, държавната агенция е администрация на пряко подчинение на Министерския съвет за разработване и осъществяване на политика, за която не е създадено министерство. Следователно АПИ е държавна администрация, натоварена с посочените в чл. 21, ал. 3 ЗП и чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗП функции във връзка с осъществяване на държавната политика по управление на републиканските пътища, за която е предвидено ежегодно финансиране от държавния бюджет. Финансирането на АПИ от държавния бюджет е изрично посочено и в чл. 6, ал. 1 от Правилника за структурата, дейността и организацията на работа на АПИ. При съобразяване на функциите, които изпълнява агенцията и начина на финансирането ѝ от държавния бюджет, се налага извод, че АПИ е държавно учреждение по смисъла на чл. 108, ал. 2 ГПК, поради което по отношение на настоящия спор е приложима и специалната местна подсъдност, предвидена в посочената разпоредба.

В исковата молба се твърди, че непозволеното увреждане, за което ответникът следва да отговаря в качеството му на възложител на работата на прекия причинител на увреждане, е осъществено на третокласен път 801 в отсечката между село „„„. Посоченият участък от пътя се намира на територията на община Ихтиман. Следователно, правоотношението, предмет на настоящото производство, е възникнало в община Ихтиман, в съдебния район на РС – Ихтиман. Предвид посоченото, съдът намира, че възражението за местна неподсъдност, предявено в рамките на преклузивния срок по чл. 119, ал.3 от ГПК, е основателно, а местно компетентен да разгледа делото е Районен съд – Ихтиман. Ето защо, настоящото производство следва да бъде прекратено като недопустимо, а делото да бъде изпратено по компетентност на Районен съд- Ихтиман.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гражданско дело №66515/2022г. по описа на СРС, 49 състав.

ИЗПРАЩА делото на Районен съд - Ихтиман по компетентност.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____